

INTERNATIONAL JOURNAL OF HUMANITIES AND EDUCATION (IJHE),
VOLUME 5, ISSUE 11, P. 411 – 424.

ULUSLARARASI BEŞERİ BİLİMLER VE EĞİTİM DERGİSİ (IJHE), CİLT 5,
SAYI 11, S. 411 – 424.

Sivas İli Bitki Kökenli Köy Adları¹

Tuğçe Burcu DEMİR²

Özet

Dil biliminin çalışma alanlarından biri olan ad bilimi; özel adlar üzerinde duran, özel adları köken bilgisi, tarihsel gelişimi çeşitli dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilim dalıdır. Bu bilim dalının yer adları bilimi (toponymie), kişi ad bilimi ve çeşitli coğrafi adlar üzerinde duran alt dalları vardır. Köy adları, Türkçe yer adlarında önemli bir yere sahiptir. Çünkü Türkler göç ve fetihler ile birçok yere yerleşip bu yerlere ya eski Türk yer adlarını vermişler ya da yerleşim yerinin Arapça, Ermenice, Farsça olan adını Türkçenin fonetiğine uygun hâle getirmişlerdir. Yer adlarına verilen bu önem bizlere yeni yerleşilen yeri benimseyerek, yurt edinme düşüncesini ve o millet için önemli olan adları gösterir. Yer adlarını belirlemede önemli olan diğer bir etken de adlandırılacak yerin bitki örtüsüdür. Türkler göçebe bir hayat yaşadıkları için bitki örtüsü önemlidir. Hayvanın beslenmesi ve gelişmesi bitki örtüsüne bağlıdır. Bitki adları ile köy adları oluşturma Türklerin doğaya verdiği değer bir göstergesidir. Sivas ili toprak genişliği bakımından Türkiye'nin ikinci büyük ilidir. Doğu Anadolu ve Karadeniz bölgesinde toprakları bulunur. Kızılırmak, Yeşilirmak ve Fırat havzalarına giren toprakları ile çeşitli endemik bitki örtüsüne sahiptir. Bildirimizde Sivas ili sınırları içerisinde bulunan yer adlarındaki bitki kökenli köy adları incelenmiştir. Bitkilere verilen genel ve özel adlar ile bitkilerin herhangi bir parçasına verilen kelimelerin kullanıldığı adlar, bitki kökenli köy adları başlığı altında toplanmıştır. Bitki köy adları, köken ve gramer yapısı bakımından incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar tablolar hâlinde gösterilmiştir. Bu çalışma ile Sivas yöresi yer adlarında hangi bitki adlarının ne sıklıkla kullanıldığı tespit edilmiştir. Türk kültürü, Türk dili ve yer ad bilimi çalışmalarına katkı sağlamak istenilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yer adları, Köy adları, Sivas, Adbilimi.

Sivas Province Plant Origin Village Names

Abstract

Name science, which is one of the fields of study of linguistics; is a science that examines specific names in terms of their origins, historical development and various language and cultural problems. The place name of this science is science (toponymie), person name science, and sub-branches standing on various geographical names. Village names have an important place in Turkish place names. Because the Turks settled in many places with migrations and conquests, or they gave the names of the old Turkish place or the name of the settlement in Arabic, Armenian and Persian made the name of the Turkish phonetics. This importance given to place names by adopting the new settled place shows the idea of acquiring the homeland and the names that are important for that nation. Another important factor in determining the place names is the vegetation of the place to be named. Because Turks live a nomadic life, vegetation is important. Animal feeding and development depends on vegetation. Creating village names with plant names is an indication of the value that Turks give to nature. In terms of width Sivas soil it is Turkey's second largest city. Eastern Anatolia and the Black Sea region is located in the territory. Kızılırmak has a variety of endemic vegetation with its lands entering Yeşilirmak and Fırat basins. In our report, the names of villages with plant origin in the names of the place within the borders of Sivas province were examined. The names of the general and private names given to the plants and the names of the words given to any part of the plants are collected under the title of village names with plant origin. Plant village names were examined in terms of origin and grammatical structure. The results obtained are shown in tables. Plant village names were examined in terms of origin and grammatical structure. The results obtained are shown in tables. In this study, it was determined which plants were used frequently in Sivas region. Turkish culture, Turkish language and place names were requested to contribute to the studies.

Key Words: Place names, Village names, Sivas, Noun science

¹Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi II. Dil ve Kültür Çalışmaları Öğrenci Sempozyumu'nda sunulmuş bildiridir.

²Yüksek lisans, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, el-mek: tugceburcudemir@gmail.com.

Giriş

Yer adları bilimi (Alm. Toponymie, Fr. Toponymie, İng. Toponymy), yer belirten özel adları inceleyen özel ad bilimidir (Vardar, 2007, s. 224). Yer adları bilimi, yalnızca dil biliminin konusu olarak kalmamış tarih, sosyoloji, antropoloji, biyoloji gibi değişik bilim dallarının da ilgilendikleri bir alan hâline gelmiştir.

Yer adları bilimi, yer adlarını yapı, köken ve anlam bakımından açıklamaktadır (Eren, 1989, s.155). Bu alanda dil bilimi yöntemlerinin kullanılmasıyla olumlu sonuçlar elde edilmiştir. Eren'e göre dil bilimi yöntemleri çerçevesinde yer adlarının diğer kelimelerden farksız olduğunun anlaşılması ile yer adlarının fonetik kurallara uyduğu ortaya çıkar ve yer adlarının da bir anlam taşıdığı tespit edilir (Eren, 1989, s.155).

Her ülkede köy adları üzerine çalışmalar yapılmaktadır. Köy adları üzerine yapılan bu çalışmalar da adlandırma yolu bakımından yapılacak araştırma ve gruplandırmaların insan-çevre ilişkisi ve insanoğlunun yerleşme yerine ad verirken hangi durumların etkisinde bulunduğunu gösterir. Bu durum da bir millet için önemli olan kavramları açığa çıkartır. (Aksan,1972, s. 185).

Türkler 11. yüzyıldan itibaren Anadolu'ya göç etmeye başlamışlardır. Bu göçler neticesinde Anadolu'da nüfus, kültür ve siyasî otorite açısından üstünlük kurmaya başlarlar (Yakupoğlu, 2008, s. 421). Türkler yeni geldikleri yerleri vatan hâline getirmek, orayı benimsemek ve kendi kültürel değerlerini unutmamak için ad verirler. Böylece ad vermede birtakım kuralların olduğu anlaşılır (Eren, 1989, s.155). Türkler yerleştikleri yerlere ya eski Türk yer adlarını vermişler ya da var olan Arapça, Ermenice ve Farsça adı Türk fonetiğine uygun hâle getirmişlerdir. Adlandırmalarda genel olarak fizikî özellikler, şahıs adları ve çevre ile ilgili özellikler kullanılmıştır. Bu durum bizlere bir milletin kültürünü yansıtan kavramları, o millet için önemli olan adları gösterir.

Yer adları bilimi çalışmaları birçok ülkede yapılmaktadır. Türkiye'de yer adları bilimi çalışmalarının ilk örneği Fuat Köprülü tarafından yapılmıştır. Köprülü'nün 1925 yılında çıkan yazısına ek olarak H. Nihal Atsız ve A. Naci 1928 yılında Türkiyat Mecmuası'nda bir yazı yayınladılar (Eren, 1989, s.158). Daha sonra Mehmet Şakir, F. Aksu, Sırrı Üçer ve Mesut Koman gibi isimler yer adları üzerine çalışmalar yapıp bunları yayınlamışlardır (Eren, 1989, s. 158).

Yer adlarını belirlemede önemli olan diğer bir etken de ad verilecek yerin bitki örtüsüdür. Bitki adlarının önemli olmasının sebebi Türklerin doğa ile iç içe olması, tarım ve hayvancılık ile uğraşmalarından kaynaklanmaktadır. İnsanların bitkilerden faydalanabilmeleri için öncelikle onları adlandırmaları gerekmektedir. Bu adlandırmada ise insanlar kendi yaşayış ve

kültürlerini yansıtmışlardır (Alkayış, 2007, s.4). Yörenin bitki örtüsü ile faydasına inanılan, gıda hazırlamakta kullanılan, kutsal ya da önemli endemik bitkiler yer adı vermede kullanılır (Kuşdemir, 2017, s.196). Türkçe bitki adlarına XI. yüzyılda Kaşgarlı Mahmut tarafından yazılmış olan Divan-ü Lügat-it- Türk ve Yusuf Has Hacip tarafından yazılan Kutadgu Bilig gibi birçok eserde rastlanmaktadır (Ergenekon, Bölükbaşı ve Ergenekon, 2018, s. 6).

Bu bildiride Sivas ili bitki kökenli köy adları incelenmiştir. Sivas, Türkiye'nin toprak genişliği bakımından ikinci büyük ilidir. İl, Anadolu, Doğu Anadolu ve Karadeniz iklimleri arasında bir geçit yeri oluşu sebebiyle çeşitli bitki örtüsünü bünyesinde barındırır. Kızılırmak, Yeşilirmak ve Fırat havzalarına giren toprakları ile çeşitli endemik bitki örtüsüne sahiptir.

Bu çalışma da bitki kökenli köy adları “*Köken Bakımından Bitki adları ve Gramer yapısı Bakımından Bitki Adları*” olmak üzere iki ana başlık altında incelenmiştir.

A. Köken Bakımından Bitki Adları

Köken bakımından bitki adları “*Türkçe Kökenli Bitki Adları, Alıntı Bitki Adları ve Kökeni Bilinmeyen Bitki Adları*” başlıkları altında incelenmiştir. Sivas ilinde Türkçe kökenli bitki adları daha fazladır. Alıntı bitki adlarını ise *Arapça ve Farsça* kökenliler oluşturmaktadır (Alkayış, 2007, s. 9-30).

A. 1. Türkçe Kökenli Bitki Adları

Ağaç	Çekem	Elma	Ot
Ardıç	Çiçek	Erik	Söğüt
Arpa	Çiğdem	İğde	Üzüm
Başak	Çim	Kabak	Yaprak
Budak	Dal	Kamış	Yonca
Buğday	Darı	Kav	
Çalı	Ekin	Kavak	

A. 2. ALINTI BİTKİ ADLARI

Başka dilden alınmış kelimelere alıntı kelimeler denir. Dilimize yabancı dillerden girmiş kelimeler de basit kelime grubuna girer (Korkmaz, 2014, s. 118). Alıntı bitki adları dilimize girerken Türkçenin yapısına uyum sağlayarak birtakım ses değişmelerine uğramıştır. Örneğin, Arapça *şam* kelimesi Türkçeye *çam* olarak; Farsça *gawz* kelimesi Türkçeye *koz* olarak geçmiştir. Sivas ilinde alıntı bitki adları Arapça ve Farsça kökenli bitki adlarıdır. Bu alıntı bitki adları transkripsiyonlarıyla birlikte alıntı yapılan dillere göre listelenmiştir.

A. 2. 1. Arapça Alıntı Bitki Adları

Ceviz (< Ar. cevz)	Çam (< Ar. şam')	Hardal (<Ar hardel)	Mısır (Ar. mişr)	Pelit (<Ar.ballût)
------------------------------	----------------------------	-------------------------------	----------------------------	------------------------------

A. 2. 2. Farsça Kökenli Bitki Adları

Alıç (<Far. ālūçe)	Badem (<Far.bādām)	Çınar (<Far.çenār)	İncir (<Far. encīr)	Meşe (<Far.bişā)
Armut (<Far.emrūd /ermūd/enberūd)	Çavdar (<Far.çūdār)	Gül (< Far. gul)	Koz (<Far. gawz)	Zoğal (<Far.zuğāl)

A. 3. Kökeni Bilinmeyen Bitki Adları

Çaltı	Çipil	Keven	Kındıra	Töngel
--------------	--------------	--------------	----------------	---------------

B. Gramer Yapısı Bakımından Bitki Adları

Gramer yapısı bakımından bitki adları ise ‘‘Basit, Türemiş ve Birleşik Kelimelerden Oluşan Bitki Adları’’ şeklinde incelenmiştir. Birleşik kelimelerden oluşan bitki adları *sıfat tamlaması* ve *isim tamlaması* alt başlıklarından oluşmaktadır.

B. 1. Basit Kelimededen Oluşan Bitki Adları

Basit kelimeler, herhangi bir yapım eki ile genişletilmemiş olan ve daha basit kök, ek ögelerine ayrılamayan kelimelerdir (Korkmaz, 2014, s.117). Basit yapılı bitki kökenli köy adları Türkiye Türkçesinde seyrek görülmektedir.

Çavdar	Çekem	Çipil	Hardal	Kavak (2)	Töngel
---------------	--------------	--------------	---------------	------------------	---------------

B.2. Türemiş Kelimelerden Oluşan Bitki Adları

Türemiş kelimeler, kelime türetme yoluyla elde edilir. Bu yol kelime kök ve gövdelerine ekler getirerek değişik anlamda yeni kelimeler yapma yoludur (Korkmaz 2014: 118). Türkçenin isimlerden ad türetmede kullandığı +CI/CU, +CIk, +IAk, +II/IU, +IIk//+IUK eklerinin yer adlarında kullanıldığı görülmektedir.

+CI: Türkçenin eskiden beri kullanılan ve işlekliliğini kaybetmemiş isimden isim yapma eklerinden biridir (Ergin, 2013, s. 57). **+CI/+CU** eki, yalnız başına veya **+IAr** çokluk ekiyle genişletilmiş olarak eklendiği ada meslek ve uğraşı anlamı katan semt, mahalle, cadde, köy gibi yer adları türetir (Korkmaz, 2014, s.125). Bu ekle kurulmuş bitki kökenli köy adları şunlardır:

Arpacı	Çahcı	Ekinciler
---------------	--------------	------------------

+CIk: Batı Türkçesinin başından beri görülen ve son zamanlarda işlek hâle gelen bir ektir. Başlıca fonksiyonu isimden sevgi ve küçültme ifade eden isimler yapmaktır (Ergin, 2013, s. 163). Adlardan yer adları türetir. Ancak, bu yer adlarındaki küçüklük kavramı aşınmış durumdadır (Korkmaz, 2014, s. 126). Bu ekle kurulmuş bitki kökenli köy adları şunlardır:

Ekincik	İğdecik	İğdecikler	Söğütcük(2)
----------------	----------------	-------------------	--------------------

+IAk: Addan fiil türeten **+IA-** ekiyle fiilden sıfat yapan **-k** ekinin kaynaşmasından oluşmuş bir birleşik ektir. Yalnız, ek kaynaşmaya uğradıktan sonra **+IAk** biçimiyle özel bir nitelik kazanarak çeşitli ad ve sıfatlar türetmiştir (Korkmaz, 2014, s. 131). Bu ekle kurulmuş bitki kökenli köy adı bir tanedir: **Kavlak**.

+II/+IU: Türkiye Türkçesinde her ada gelebilen ve addan ad ve sıfat türeten en işlek eklerinden biridir. Adlardan yer adları türetir. **+II/+IU** ekiyle kurulmuş adların **+cA** ekiyle genişletilmiş türleri de vardır (Korkmaz, 2014, s. 134). Bu ekle kurulmuş bitki kökenli köy adları şunlardır:

Armutlu	Budaklı	Çiçekli	Elmalı	Kevenli (3)	Üzümlü
Arpalı	Çaltılı	Çiğdemli	Erikli	Kozlu	Yoncalı
Ayvalı	Çınarlı	Ekinli	İğdeli(2)	Söğütlü (2)	Zoğallı

+II/+IU ekiyle kurulmuş adların **+cA** ekiyle genişletilmiş türleri: **Çamlıca, Güllüce(2)**.

+III/+IUk: Bu ek başlangıçtan beri Türkçenin belli başlı isimden isim yapma eklerinden biri olarak kullanılmagelmıştır. Bu ekle yapılan yer isimleri yapıldıkları ismin gösterdiği nesnenin bulunduğu yeri ifade ederler. Bu yer ya o nesne ile doludur, yani o nesnenin çok bulunduğu

bir yerdir veya o nesnenin sadece mekânıdır (Ergin, 2013, s. 155). Bu ekle kurulmuş bitki kökenli köy adları şunlardır:

Çamlık	Güllük	Kındıralık	Otluk
--------	--------	------------	-------

B.3. Birleşik Kelimelerden Oluşan Bitki Adları

Birleştirme yoluyla kurulan kelimeye *birleşik kelime* denir. Birleşik kelime, yeni bir kavramı veya yeni bir nesneyi karşılamak üzere iki ya da daha çok kelimenin belirli şekil bilgisi kurallarına uyarak yeni bir anlam birliği oluşturmasıdır. Birleşik kelimedeki kullanılan söz kalıpları çeşitli kelime gruplarıdır (Korkmaz, 2014, s. 190). Birleşik kelimedeki oluşmuş bitki kökenli köy adları sıfat tamlaması ve isim tamlamasından oluşmuş bitki adları başlıkları altında incelenmiştir.

B.3.1. Sıfat Tamlamasından Oluşan Bitki Adları

Bir varlığı niteleyen veya belirten kelimeye sıfat denir (Banguoğlu, 2015, s. 341). Sıfat tamlaması bir sıfat ve isim unsurundan oluşmaktadır. Sıfat unsuru tamlayan, isim unsuru tamlanandır. Sıfat unsuru önce, isim unsuru sonra gelir. Birleşik adların bir kısmı şekilce sıfat tamlaması kalıbındadır. Bu kalıpta olanlar özellik, nitelik, renk ve sayı bildiren sıfatların bir adla birleşmesinden oluşmuş ve somut ve soyut nesne gösteren adlardır (Korkmaz, 2014, s. 192).

Sıfat tamlaması ile oluşmuş birleşik kelimelerin kullanımı daha fazladır. Bitki adları, sıfat unsuru bitki olan köy adları ve isim unsuru bitki olan köy adları olarak incelenmiş ve tablolar ile gösterilmiştir.

B.3.1.1 Sıfat Unsuru Bitki Olan Köy Adları

Ağaçlıgöl	Çalova	Güllübucak	Kabaktepeler	Mısırören
Alçseki	Çalyurt	Güllüali	Kamışköy	Söğütlüağıl
Alçbel	Çiçekliyurt(2)	Gülören(2)	Kavakdere	Söğütlüpınar
Arpayazı(2)	Çimenyenice	Gülpınar	Kavakdere	Yapraklıpınar
Bademkaya	Darıseki	İğdeliören	Kavaklısu	Yuvalıçayır
Buğdayören	Darıkol	İğdelipınar	Kozağaç(2)	
Cevizköy	Elmaseki	İncirliipınar	Kozçukur	

B.3.1.2. İsim Unsuru Bitki Olan Köy Adları

Alaçayır	Başsöğüt	İkizçayır	Kanlıçayır	Yağlıçayır
Akmeşe	Beşağaç	Karaağaç(2)	Kızılelma	Yalnızsöğüt
Akpelit	Bozarmut	Karaağaçlı	Sarıçiçek	Yapraklıpınar
Başağaç	Çimenyenice	Karaçam	Sarıkavak	Yaygınsöğüt
Başçayır	Eskimeşe	Karaçayır(3)	Topardıç	Yazıkavak
Başekin	Halkaçayır	Karayaprak	Uluçayır	Yoğunpelit

B.3.2. İsim Tamlamasından Oluşan Bitki Adları

İyelik ekli bir isim unsurunun, iyeliğin işaret ettiği bir başka isim unsuruyla kurduğu kelime grubudur (Karahan, 2014, s. 42). İki isim unsurundan oluşmaktadır. Birinci isim unsuru tamlayan, ikinci isim unsuru tamlanandır. Tamlamanın ikinci unsuru olan tamlayan daima iyelik eki taşır. Bir nesnenin başka bir nesnenin parçası olduğunu, bir nesnenin başka bir nesneye ait olduğunu veya bir nesnenin başka bir nesne ile tamamlandığını ifade etmek için bu kelime grubuna başvurulur (Ergin, 2013, s. 381). Genellikle belirtisiz ad tamlamaları, birleşik kelime kurmaya çok elverişli olan kelime grubudur. Çünkü belirtili ad tamlamalarında, tamlayana eklenen ilgi durumu eki, tamlananı belirli bir kişi ya da nesneye dar bir aitlik ilişkisiyle bağladığı hâlde, belirtisiz ad tamlamalarında ilişki doğrudan doğruya belirsiz genel bir nesneye, bir tür adına yöneliktir (Korkmaz, 2014, s. 192).

İsim tamlamasından oluşan bitki adlarının hepsi belirtisiz isim tamlamasından oluşmaktadır. Bunlar tamlayanı bitki olan ve tamlananı bitki olan köy adları şeklinde incelenmiş ve tablolar hâlinde gösterilmiştir.

B.3.2.1 Tamlayanı Bitki Olan Köy Adları

Armutçayırı	Çiçekközü	Ekinciöglü	Ekinözü	Söğütözü
Çiçekliöglü	Ekinbaşı	Ekingölü	Kabakçevliği	

B.3.2.2 Tamlananı Bitki Olan Köy Adları

Deveçayırı	Gedikçayırı	Harmandalı	Hatunçayırı	Paşamçayırı
-------------------	--------------------	-------------------	--------------------	--------------------

Sonuç

Türkler, Anadolu'ya geldikten sonra buradaki tabiatı incelemişlerdir. Bu yeni doğayı tanımışlar ve buldukları yeni özellikleri kendi dillerinde anlatmışlardır. Çünkü Türkler için yaşadıkları tabiat her zaman önemli olmuştur. “Vatan” kavramı, üzerinde yaşanan topraktan ibaret değildir; bir millete kim olduğunu anlatan ve milletlerin kültürel değerlerini ortaya çıkaran unsurdur. Yer adları araştırmaları ile yerleşilen bölgenin özelliklerine, bir milletin dil tarihi ve bakış açısına ait özelliklerine ulaşılabilir.

‘*Sivas İli Bitki Kökenli Köy Adları*’ isimli bu çalışmada 140 adet bitki adı ile oluşturulmuş köy adı incelenmiştir.

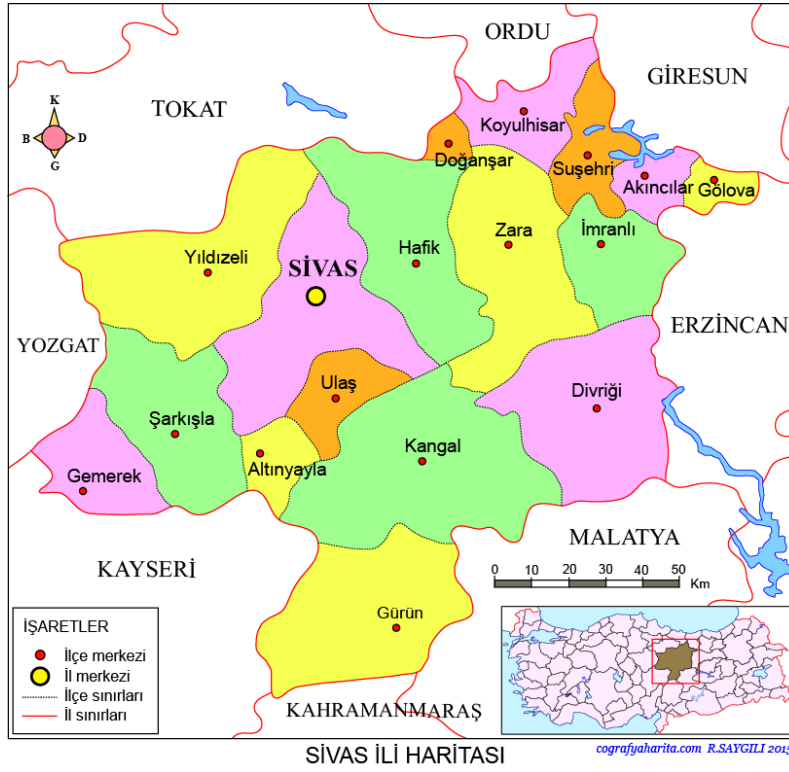
Köken yapısı bakımından incelenen bitki adları karşılaştırılmasında Türkçe bitki adlarının Arapça ve Farsçaya nazaran daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Arapça bitki adlarının ise Farsçadan daha az olduğu görülmüştür. Türkçe bitki adlarının daha fazla olmasının sebebi ise sonradan yerleşik hayata geçen Türkler tarafından verilmiş olmasıdır. Çünkü göçebe bir yaşama sahip oldukları için dillerinde yabancı kelime etkisi azdır.

Köken bakımından bitkileri incelediğimiz zaman dikkat çeken bir nokta vardır. Ceviz kelimesinin Farsçadan “*gawz*” şeklinden *koz* olarak, Arapça yoluyla “*ceviz*” şeklinden ceviz olarak geçmiştir. Ama Farsçadan geçen “*koz*” şekli daha çok kullanılmıştır.

Gramer yapısı bakımından incelenen bitki adlarında basit yapıli olan kelimelerin daha az kullanıldığı gözlenmiştir. Birleşik kelimedden oluşan bitki adları ise sıfat tamlamasından oluşan bitki adları ve isim tamlamasından oluşan bitki adları olarak incelenmiştir. Bu inceleme sonunda tamlayan ögelerde bitki adının daha fazla kullanıldığı görülmüştür.

Bitki adları içerisinde en çok kullanılan bitkinin *çayır(16)* ,*kavak(10)*,*söğüt(9)*, *gül(8)* ve *ekin(8)* olduğu gözlenmiştir.

Çayır, kavak ve söğütün fazla olmasının sebebi Sivas'ın Kızılırmak, Yeşilirmak ve Fırat havzalarında topraklarının olmasından kaynaklanmaktadır. Söğüt genellikle dere kenarında yetişmektedir. Kavak ise söğütgillerden olduğu için sulak yerlerde yetişen bir ağaç türüdür. Çayır ise tabanı nemli olan yerlerde yetişen bir bitkidir.

Tablo 1: Sivas İli Haritası**Bitkiye Bağlı Sivas Köy Adları Listesi**

Ağaçlıgöl(Divriği)	Buğdayören(Yıldızeli)	Dariseki (İmranlı)
Akmeşe (Divriği)	Cevizköy(Kangal)	Deveçayırı (Gürün)
Akpelit (Divriği)	Cevizli (Suşehri)	Dişbudak(Divriği)
Alaçayır (Şarkışla)	Çalıcı(Doğanşar)	Ekinbaşı (Divriği)
Alıçbel (Zara)	Çaltılı(Hafik)	Ekincik(İmranlı)
Alıçseki (Zara)	Çalıyurt(İmranlı)	Ekinciler (Doğanşar)
Ardıçalan (İmranlı)	Çamlıca(Gürün)	Ekincioğlu (Ulaş)
Armutçayırı (Zara)	Çamlıca(Şarkışla)	Ekingölü (Hafik)
Armutlu (Merkez)	Çamlıdere(Suşehri)	Ekinli (Zara)
Arpacı (Suşehri)	Çamlık(Divriği)	Ekinözü (Koyulhisar)
Arpalı (Kangal)	Çavdar(Ulaş)	Elmalı (Şarkışla)
Arpayazı (Merkez)	Çayırova(Kangal)	Elmaseki (Suşehri)
Arpayazı (Suşehri)	Çekem(Şarkışla)	Erikli (Divriği)
Aşağıçamözü (Zara)	Çınarlı(Hafik)	Eskimeşe (Suşehri)
Ayvalı (Gürün)	Çiçekli (Akıncılar)	Gedikçayırı (Hafik)
Bademkaya(Merkez)	Çiçekliyurt(Şarkışla)	Güldede (Gürün)

Demir, T., B.

Başağaç(Şarkışla)	Çiçekyurt (Gürün)	Gülören (Şarkışla)
Başçayır(Ulaş)	Çiçekoğlu (Gemerek)	Gülpınar (Merkez)
Başekin(Doğanşar)	Çiçeközü (Koyulhisar)	Güllüali (Zara)
Başsöğüt(Merkez)	Çiğdemli (Divriği)	Güllübucak (Gürün)
Beşağaç(Doğanşar)	Çimenyenice (Hafik)	Güllüce (Divriği)
Bozarmut(Kangal)	Çipil (Kangal)	Güllüce (Merkez)
Budaklı(Merkez)	Darıkol (Doğanşar)	Güllük (Merkez)
Halkaçayır(Yıldızeli)	Karayaprak (Hafik)	Sarıkavak (Şarkışla)
Hardal(Şarkışla)	Kavak (Kangal)	Söğütçük (Merkez)
Harmandalı(Altınyayla)	Kavak (Yıldızeli)	Söğütlü (İmranlı)
Hatunçayırı (Kangal)	Kavakdere (Yıldızeli)	Söğütlü (Zara)
İkizbaşak (Divriği)	Kavakköy (Akıncılar)	Söğütlüağıl (Zara)
İncirlişar (Divriği)	Kavakköy (Gürün)	Söğütözü(Zara)
İğdecik (Şarkışla)	Kavakköy (Şarkışla)	Söğütpınar (Yıldızeli)
İğdecikler(Yıldızeli)	Kavaklısu (Divriği)	Topardıç (Kangal)
İğdeliören (Şarkışla)	Kavakmescit (Kangal)	Töngel (Yıldızeli)
İğdeli (Zara)	Kavlak (Merkez)	Uluçayır(Divriği)
İğdeli (Kangal)	Kevenli (İmranlı)	Üzümlü (Suşehri)
İğdelidere(Kangal)	Kevenli (Şarkışla)	Yağlıçayır (Akıncılar)
Kabakçevliği (Kangal)	Kevenli (Zara)	Yalnızsöğüt (Divriği)
Kabaktepeler (Zara)	Kındıralık(Gürün)	Yapraklışar(İmr.)
Kamışköy (Hafik)	Kızılelma (Koyulhisar)	Yaygınsöğüt (Suşehri)
Kanlıçayır (Zara)	Kozağaç (Doğanşar)	Yazıkavak (İmranlı)
Karaağaçlı (Divriği)	Kozçukur (Suşehri)	Yoğunpelit (Zara)
Karaağaçlı(Suşehri)	Kozlu (Doğanşar)	Yoncabayırı (İmranlı)
Karaağaç (Suşehri)	Mısırören (Kangal)	Yoncalı (Suşehri)
Karaçam (Koyulhisar)	Otluk (Şarkışla)	Yukarıçamözü(Zara)
Karaçayır (İmranlı)	Otmanalan(Hafik)	Yuvalıçayır(Yıldızeli)
Karaçayır (Merkez)	Paşamçayırı (Kangal)	Zoğallı (Zara)
Karaçayır (Zara)	Sarıçiçek (Şarkışla)	

Kaynakça

- Aksan, D. (1972). Anadolu'da Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar. *XI. Uluslararası Ad Bilimleri Kurultayı*, (s. 185-193). Sofya.
- Alkayış, F. (2007). *Türkiye Türkçesinde Bitki Adları*. Kayseri: Türk Dili ve Edebiyatı Doktora Tezi.
- Atmaca, E., & Güzel, Ö. (2018). Antalya'nın Korkuteli İlçesinin Köy Adları. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 304-328.
- Banguoğlu, T. (2015). *Türkçenin Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Baytop, B. (2007). *Türkçe Bitki Adları Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Derleme Sözlüğü 1-12 Cilt*. (1993). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Eren, H. (1989). Yer Adlarımızın Dili. *TDAY- Belleten*, 155-165.
- Ergenekon, M., Bölükbaşı, N., & Bölükbaşı, O. (2018). Nörolojik Tedavilerde Kullanılan Bazı Şifalı Bitkilerin Adları Üzerine Kökenbilimsel Bir İnceleme. *International Anatolia Academic Online Journal*, 1-17.
- Ergin, M. (2013). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Basım/Yayım/Tanıtım.
- Gülensoy, T. (1995). *Türkçe Yer Adları Kılavuzu*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Karahan, L. (2014). *Türkçede Söz Dizimi*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Korkmaz, Z. (2014). *Türkiye Türkçesi Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Kuşdemir, A. (2017). Yerköy'de Bitki Adlarından Oluşan Yer Adları. *TÜBAR*, 195-206.
- Öztürk, F. (2005). Kutadgu Bilig'de Bitki Adları . *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 201-208.
- Şen, S. (2008). Türkiye'de Meyvelerden Yararlanılarak Verilmiş Yer Adları. *Turkish Studies*, 401-419.
- Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri*. (1984). Ankara: Başbakanlık Basımevi.
- Vardar, B. (2007). *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Multilingual Yabancı Dil Yayınları.

Demir, T., B.

Yakupoğlu, C. (2008). Kastamonu ve evresinde Meyve İle İlgili Yer Adları(13-15
Yüzyıllar). *Turkish Studies*, 420 - 451.

Extended Abstract

The science of place names (Alm. Toponymie, Fr. Toponymie, Eng. Toponymy) is a special name science examining place names (Vardar, 2007, p. 224). The science of place names is not only the subject of linguistics. Location names in science, history has not only as a matter of linguistics, sociology, anthropology, has become an area in case they are interested in the various disciplines, such as biology.

The science of place names explains place names in terms of structure, origin and meaning (Eren, 1989, p.155). Positive results were obtained by using linguistic methods in this field. According to Eren, in the context of linguistic methods, it is found out that place names are different from other words and that place names follow phonetic rules and it is determined that place names have a meaning (Eren, 1989, p.155).

In each country there are studies on village names. These studies on the names of the village show the researches and groupings to be made in terms of the naming path, the human-environment relationship and the situations that affect the humankind's place of settlement. This reveals the concepts that are important for a nation. (Accent, 1972, p. 185).

Turks began to migrate to Anatolia from the 11th century. As a result of these migrations, they begin to establish superiority in terms of population, culture and political authority in Anatolia (Yakupoğlu, 2008, p. 421). Turks give their name to make their new homeland, adopt it and not forget their cultural values. Thus, it is understood that there are a number of rules in naming (Eren, 1989, p.155). The Turks either gave the names of the old Turkish places to the places where they settled or made the existing Arabic, Armenian and Persian names appropriate to the Turkish phonetics. In general, physical characteristics, personal names and environmental characteristics were used in the nomenclature. This shows us the concepts that reflect the culture of a nation and the names that are important for that nation.

The study of place names is carried out in many countries. The first example of place names studies in Turkey by Fuat Koprulu. In addition to Köprülü's article published in 1925, H.Nihal Atsız and A.Naci published an article in *Türkiyat Journal* in 1928 (Eren, 1989, p.158). Later, names such as Mehmet Şakir, F. Aksu, Sırrı Üçer and Mesut Koman made studies on place names and published them (Eren, 1989, p. 158).

Another important factor in determining the place names is the vegetation of the place to be named. The reason why plant names are important stems from the fact that Turks are intertwined with nature and are engaged in agriculture and animal husbandry. In order for people to benefit from plants, they had to name them first. In this naming, people reflected their own lives and cultures (Alkayis, 2007, p.4). Sacred or important endemic plants that are

believed to benefit from the vegetation of the region, which are used in food preparation, are used to name the place (Kuşdemir, 2017, p.196). Turkish plant names XI. century, written by Kaşgarlı Mahmut Divan-ü Lügat-it-Turk and written by Yusuf Has Hacıp are seen in many works such as Bilig (Ergenekon, Bölükbaşı and Ergenekon, 2018, p. 6).

The Result

In this paper 'Sivas Province Plant Origin Village Names' were examined. In this study, the names of the village originating from plants are examined under two main headings: Plant names in terms of origin and Plant names in terms of grammatical structure.

In this study, Köy Sivas Names of Plant Origin Village ', 140 village names with plant names were examined.

In the comparison of plant names examined in terms of origin structure, it was found that Turkish plant names were more than Arabic and Persian. Arabic plant names were less than Persian. The reason why Turkish plant names are more common is that they were given by settled Turks. Because they have a nomadic life, the effect of foreign words on their languages is small.

When we examine the plants in terms of origin, there is a remarkable point. The word iz walnut adan has passed from Persian in gawz form as trump, through Arabic as walnut form. But the trump form passing through Persian was used more.

In terms of grammatical structure, it was observed that simple words were less used in plant names. Plant names consisting of compound words were examined as plant names consisting of adjective phrases and plant names consisting of noun phrases. At the end of this study, it was seen that the plant name was used more in the complementing elements.

Among the plant names, the most commonly used plants were meadow (16), poplar (10), willow (9), rose (8) and crop (8).

Meadow, poplar and willow is the reason for the excess of Sivas in the Kızılırmak, Yeşilirmak and Euphrates basins due to the presence of land. Willow usually grows near the stream. Poplar is a kind of tree that grows in wetlands because it is a willow. Meadow is a plant that grows in humid areas.